



Processus iudiciarius panormitani

Johannes <Urbach>

Parisius, Millesimo quinge[n]tesimo octauo

Qu[omod]o [...] citans cui commissa est citatio facienda debet se habere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70756)

18
tus isto modo solum querimonis responsurus tunc
oportet ipsum ad singulos actus vocari / vt videtur
dicere Guil. in specu. de cita. §. viso. Dicit tamen
ibi Jo. an. in addi. q. hoc procedit ubi iudicium est remo-
tum a loco cita. puta in curia / quia esset difficile ci-
tationem pro singulis actibus mittere / potest proce-
di ad examinationem cause et diffinitionem si pars non
venerit. si autem venerit aut procurator citabitur
ad singulos actus etiam si in vno fuerit contumax
de quo plenius per Jo. an. in addi. specu. de citatio-
ne. §. viso. super versi dominus autem meus. De
comminatione quod debeat fieri dixi et remisi super
forma citationis delegati. Non tamen comminatio
talis facienda est de necessitate nec habet vim per-
emptoriam nisi alias peremptorium exprimat de quo
in specu. de citatione. §. viso. versi. sed queritur in
fine citationis ponitur data nec subscribitur testi-
bus. sed sufficit litteram citationis esse sigillatam
sigillo iudicis siue sit ante iudicialis siue de iudici-
ali vt notatur. c. quonia de pbatio. Citationes tamen
que emanauerunt de curia rediguntur per tabellio-
nem in publicam formam et hoc est tutius in arduis
maxime coram delegato et tantum decreto citatio-
nis et eius forma que tamen potest extendi prout vi-
sum fuerit expedire.

¶ Quomodo citans cui commissa est citatio facien-
da debet se habere.

¶ Hinc videamus de actu ipsius citantis quali-
ter ille debet se habere cui committitur citatio
c. ij.

facienda p litteras vel vna voce. qz debet accedere
ipsum citandu r citare scdm q sibi est iunctu. si citan-
dus copia sui facit. si no pot eu habere psonaliter.
de hoc ptestet r de diligetia sup hoc facta. semper
em citandus est quis psonaliter si inuenitur. de eo q
mittit in pos. c. vl. si no. inuenitur citetur pcurator
eius si que dimisit que tenet dimittere si se absitet
maxie si semel est citatus. de pcura. dilect? de eo q
mit. i pos. causa rei seruã. c. vlti. si pcuratorẽ no dis-
misit. tunc fiat citatio ad domu r reqrant amici. de
quo in. c. causã q de dolo r cotu. i glo. r in. c. vl. e. ti.
et i. c. vl. de eo qui mittit in pos. Item in ecclesia in
cui? parrochia degit r morat cu popul? couenit ad
diuina/vel si tradit formacerta i citatione vtz vt
tali die r tali loco publice. ista est seruãda/ vt i. l. si
diligeter. ff. madata r i. c. cu dilecta de rescrip. vt in
citationib? q emanat a curia i quibus scribit si ei?
copia habere poteritis alioqui i domo habitatiois
sue r i ecclesia cathedrali. Istõ th debet citatus itra
re domu citandi eo inuito. de quo i. spe. ti. de cita. q.
sequit x. sed an res r i clemẽ. causaz de elec. Et di-
cit abses qui est extra puincia/ vt ibi no. qd diu er-
go quis copia sui facit no e citandus ad domu. qz ad
citationẽ ad domu recurrit quasi ad vltimum refu-
giu/ vt no. l. hosti. de do. r cotu. causam que nisi i ca-
sibus in quibus etiam sufficit prima vice r qn locu
habeat citatio ad domu/ vide per Inno. r alios in.
c. vlti. de eo qui mittitur i pos. imo non sufficeret de
nunciare procuratori si ipse est presens. ita r3. Ain-
cen. in. c. vlti. de dolo. et cotu. Et qn locus citadi no
potest tute adiri/ papa madat citationẽ fieri p edi-
ctu de quo de iudi. c. i. i clem. r pot ille cui comittit

citatio faciēda per aliū citare / vt tenet gof. ⁊ hostf.
 in. c. vl. de eo qui mittit in possidet ibi petrus et ab
 bas tenēt hūm ⁊ debet fieri citatio claris verbis
 An autez credat nuncio afferenti se citasse tractat
 Huil. i spe. ti. de cita. §. sequitur. ⁊. sed nūquid cre-
 detur ⁊ se ⁊ consulit q̄ iudex quilibet maxime dele-
 gatus p̄sente actore ⁊ tabellione iniūgat nuncio q̄
 ipse talē reum ex parte sui citet sub tali forma scilicet
 cet q̄ tali die ⁊ loco cōpareat pemptorie in tali cau-
 sa corā eo respōsurus ⁊c. datuz ⁊ actū ⁊c. tūc ille no-
 tarius p̄ceptū iudicis ⁊ mādatū nuncio factū redi-
 gat in actis / q̄ dato q̄ nuncio credat sup actu cita-
 tionis per eū facto / non tñ credit sup cōmissione si-
 bi facta vt ibi dicit Jo. an. in addi. Nam Goff. tras-
 ctādo de edicto si quis in ius vo. ⁊c. dicit q̄ ad hoc
 q̄ locus sit huic edicto sex esse necessaria / quorū se-
 cūdū ponit q̄ de mandato iudicis facta sit citatio /
 ⁊ hoc ponit ppter multos malos nūcios q̄ suo mā-
 datovocāt iterdū ⁊ p hoc q̄ dicit Jo. an. i addi spe.
 in loco statū alle. reprobat q̄ i multis foris seruat
 q̄ p̄ceptū de citādo nūcio factū nō scribit sed quā-
 do scribitur relatio citationis dicit sic. retulit talis
 nūcius se de mandato iudicis citasse talem / scribat
 credo notarius in actis quō talis iudex cōstituit ta-
 lē nūcium suū ad citationes i tali causa faciēdas
 q̄ nūcius iurauit corporaliter tacto euangelio scō
 vēs ambaziatas ⁊ citationes in eadē causa sibi per
 iudicē ipositas ⁊ iponēdas fidelit̄ facere ⁊ referre
 Et ibi etiā. Jo. an. in addi. spe. in isto dubio an cre-
 datur nuncio etiam publico ⁊ iurato super citatiōi-
 bus vel an potius standuz sit iuramento partis vo-
 lentis iurare se non esse citatā recitat diuersas opi-
 cū.

nones qđ senserint doctores circa hoc practici. Ho-
stie. in summa in rubrica de stu. §. ij. ver. quid si ab-
sens. tenet finaliter hoc relinquendus esse arbitrio
iudicis qui personarum negocij qualitatem p̄set
vel credat vel negandi citatū iuramentum deferat
ad suā innocentia ostēdendā. Et hoc placet Johā.
addi vt supra propter graue periculum quod timet
p̄bo viro eo non citato ex dicto villis ribaldi / nō ta-
mem hoc est sic arbitrarium sicut illud de quo in. c.
consulit hoc est sic arbitrarium sicut illud de quo in.
c. consulit de offi. dele. de quo non licet querulari /
vnde si iudex hoc casu male arbitretur / potest per-
grauatum appellari quādoq; enim videmus iudic-
es pessimos sicut ⁊ n̄cios. ¶ Additio. ¶ Sed q̄-
ritur an credatur nuncio si dicat se passum iniuriā
a parte citata vel fuisse saluatum cum lapidibus.
Jo. an i addi. specu. ii. de cōtumacia. §. i. in magna
additione tenet q̄ non sicut etiam non creditur de
commissione qz respōsio partis non est de substan-
tia citationis; cum citatio possit subsistere etiam si
pars taceat ⁊ nichil respondeat ⁊ hoc tenet antho.
⁊ ymo. in. c. cum parati de appel. ⁊ philippus peru-
sio ibidem. Quando vero citatio fit per litteras p̄-
bat facta citatio hoc ip̄o vt citator remittat l̄ras ci-
tationis seu p̄missionis sibi facte apponēdo ibi suū
sigillum ⁊ hoc habet generalis consuetudo / ita no.
per hostien. in. c. quoniam de proba. tamen melius
est q̄ litteras suas scribat diem et formam citatio-
nis facte / maxime quando fit citatio vt die. x. vel
xij. compareat.

¶ Quomodo citatur capitulum